

drugih. Če bi ga našla vsaj v Ljubljani, bi se mi zdel krasen človek, tu pa je le še toliko bolj neprijeten, ker ... ker ne spada sem.

— Kakor tudi ti ne, se je Ela skoro prisrčno zasmejala.

— Kakor tudi jaz ne! je resno pokimala Silvija. Zdaj pa pojdiva malo dol h gospe, če ti je prav. Vem, da je že kaj pripravila, če te je videla.

— Seveda me je. Saj sem stopila najprej njo pozdravit. Tudi ona mi je rekla, kako si vsa izpremenjena. Toda zdaj sem potolažena: prav nič nisi. Vedno stara Silvica!

— Ti pa stara ... stara strojna puška! Pa nič ne de — mene se tvoje krogle ne primejo!

Zasmejala se je in odprla vrata. Ela je stopila molče skozi nje.

(Dalje prihodnjič.)

MIRAN JARC:

UVODNA.

... Tiha pokrajina ko da jo vstvaril je Claude Lorrain.

Poljubuje me gozda šumenje, šumotanje potočka,
valovanje trav, žarenje neba...

Ti! — Rajska ptica...

Tako bi na veke zasnul!

Kra, kra...

Ah!

Odkod —

Vrta in vrta črni vran,

črni vran — črna misel hreščeče kra... kra.

Kaj budiš me spet ti mračni ptič

trgajoč mi pajčolan predivnih sanj.

Kra... kra...

Rajska ptica — črni vran — —

rajska ptica — — — črni vran —

